

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Bajánkovej a sudcov JUDr. Eleny Berthotyovej, JUDr. Jaroslava Krajča, JUDr. Vojtecha Lefflera a JUDr. Borisa Minksa v disciplinárnej veci vedenej proti JUDr. L. Š., sudkyňi Okresného súdu K., na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. septembra 2004, o odvolaní JUDr. L. Š. proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – disciplinárneho súdu zo dňa 10. novembra 2003, sp. zn. 4 Ds 3/03, takto

rozhodol:

Podľa § 131 ods. 4 zák. č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich (ďalej len „Zákon o sudcoch“) sa rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – disciplinárneho súdu z 10. novembra 2003, sp. zn. 4 Ds 3/03, **zrušuje**.

Podľa § 129 ods. 2 Zákona o sudcoch sa JUDr. L. Š.

uznáva za vinnú

z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 Zákona o sudcoch v znení do 31. októbra 2003, ktorého sa dopustila tak, že v dobe od 19. júna 2002 do 28. mája 2003 nekonala vo veci Okresného súdu K. sp. zn. 16 C 1326/99 plynulo, teda zavinené nesplnila povinnosť sudcu.

Podľa § 117 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch v znení do 31. októbra 2003 sa jej ukladá disciplinárne opatrenie – **napomenutie**.

Odôvodnenie:

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny prvostupňový súd rozhodnutím zo dňa 10. 11. 2003, sp. zn. 4 Ds 3/03, uznal sudkyňu Okresného súdu K. JUDr. L. Š. za vinnú z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 Zákona o sudcoch v znení platnom do 31. 10. 2003, ktorého sa dopustila tak, že v dobe od 12. júna 2000 do 9. augusta 2001 vo veci vedenej na Okresnom súde K. pod sp. zn. 16 C 1326/99 nevykonala žiadne procesné úkony, na čo bola dňa 19. júna 2002 upozorená podpredsedom súdu JUDr. J. Ch. a napriek tomu v dobe od 19. júna 2002 do 28. mája 2003 nekonala vo veci plynulo, o čom sa orgán štátnej správy súdu dozvedel v rámci šetrenia opätovnej sťažnosti na priedahy v konaní, ktorá bola okresnému súdu odstúpená ministerstvom

spravodlivosti dňa 29. mája 2003, čím zavinené nesplnila povinnosti sudcu (§ 30 ods. 4 Zákona o sudcoch). Za to jej uložil prvostupňový disciplinárny súd disciplinárne opatrenie podľa § 116 ods. 1 Zákona o sudcoch v znení platnom do 31. 10. 2003 – napomenutie.

Proti tomuto rozhodnutiu podala v zákonnej pätnásťdňovej lehote odvolanie sudkyňa JUDr. I. Š., ktorá ho žiadala zrušiť a rozhodnúť o jej oslobodení. V písomných dôvodoch odvolania namietala nesprávne vyhodnotenie dôkazov, nakoľko na jednej strane je konštatované, že jej pracovné výkony a počty skončených vecí v r. 1999 až 2002 sú vyrovnané, zatiaľ čo na druhej strane jej je vytýkané porušenie ust. § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch. Za daných okolností z objektívnych dôvodov ktorýkoľvek sudca nemôže v každej jednej veci konať plynulo a bez prieťahov. Disciplinárny súd pri rozhodovaní nezohľadnil právo sudcu na pridelovanie vecí podľa rozvrhu práce tak, aby ich mohol prejednať bez zbytočných prieťahov. Prieťah v predmetnej veci (sp. zn. 16 C 1326/99) z uvedených dôvodov nie je možné kvalifikovať ako zavinené nesplnenie povinnosti sudcu.

Odvolací disciplinárny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie sudkyne JUDr. I. Š. je len čiastočne dôvodné.

Predovšetkým treba konštatovať, že prvostupňový disciplinárny súd na základe vykonaného dokazovania, v súlade s jeho výsledkami a náležitým vyhodnotením vykonaných dôkazov, správne ustálil, že sudkyňa I. Š. v dobe od 19. 6. 2002 do 28. 5. 2003 nekonala vo veci Okresného súdu K. sp. zn. 16 C 1326/99 plynulo.

Odvolací disciplinárny senát, zhodne ako prvostupňový, v tomto konaní sudkyne zistil porušenie jej povinností sudcu, ktoré jej vyplývajú z ustanovenia § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch. Nemožno akceptovať jej námietku, že nebolo prihliadnuté na právo sudcu pridelovať jej veci podľa rozvrhu práce tak, aby ich mohla vybavovať bez zbytočných prieťahov, pretože všetci sudcovia Okresného súdu K. boli zaťažovaní rovnomerne.

Takéto tvrdenie pre odvolací disciplinárny súd nevyplýva z prehľadu nápadu a výkonov sudcov na občianskoprávnom úseku za obdobie rokov 2002 až 2003, pretože občianskoprávna agenda na tomto súde bola vybavovaná konštantným počtom sudcov (6 sudcov vybavujúcich občianskoprávnu agendu), pričom priemerný nápad vecí do jedného oddelenia bol v tomto období za jeden mesiac cca 20 vecí. S poukazom na oboznámený štatistický prehľad a najmä tú skutočnosť, že v prípade veci vedenej pod sp. zn. 16 C 1326/99 išlo o reštančnú vec staršiu ako 1 rok (v čase zistenia prieťahu 19. 6. 2002), bolo povinnosťou sudkyne veci venovať náležitú pozornosť a konať v nej ďalej plynulo a sústredene. Navyše dňa 19. 6. 2002 získala vedomosť, že v danej veci nekonala v období od 12. 7. 2000 do 9. 8. 2001 plynulo z upozornenia podpredsedu súdu JUDr. J. Ch. V tomto období už nešlo o zabudnutú vec v množstve iných jej pridelených vecí. Za stavu, že Okresný

súd K [redacted] bol počas už inkriminovaného obdobia považovaný za súd dostatočne personálne, materiálne a technicky vybavený pre riadny a včasný výkon súdnictva, bolo povinnosťou JUDr. L [redacted] Š [redacted] prácu vo svojom senáte zorganizovať tak, aby bol zohľadnený a dodržiavaný „časový aspekt“ pri vybavovaní jednotlivých vecí.

K takémuto záveru však nemožno dospieť pokiaľ ide o obdobie od 12. 6. 2000 do 9. 8. 2001. V tomto období síce tiež sudkyňa neurobila žiaden procesný úkon a vo veci 16 C 1326/99 nekonala plynulo. Sudkyňa však svojim konaním počas tohto obdobia nenaplnila subjektívnu stránku disciplinárneho previnenia, pretože neporušila svoje sudcovské povinnosti zavinene. Ako vyplýva z rozboru občianskoprávnej agendy za obdobie rokov 1999 až 2001 nápad vecí osciloval okolo 30 vecí mesačne na jedného sudcu, popri tom sudcovia mali značný počet vecí reštančných z predchádzajúceho obdobia. Neplnenie si sudcovských povinností JUDr. Š [redacted] bolo preto zapríčinené objektívnymi okolnosťami, za ktoré nezodpovedá sudkyňa, ale štátna správa súdu. Z týchto dôvodov odvolací disciplinárny súd upravil skutkovú vetu a obdobie od 12. 9. 2000 do 9. 8. 2001 ako čiastkový skutok vypustil.

Pokiaľ ide o uloženie trestu (disciplinárneho opatrenia) za spáchané disciplinárne previnenie, odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa zdieľa ten názor, že v prípade sudkyne JUDr. L [redacted] Š [redacted] uložené napomenutie podľa § 117 ods. 1 písm. a/ Zákona o sudcoch a splňa predovšetkým úlohu generálnej prevencie.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti a právne úvahy, odvolací disciplinárny súd po zrušení napadnutého rozhodnutia, pretože ďalšie dokazovanie už do úvahy neprichádzalo, rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohoto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 21. septembra 2004

JUDr. Jana Bajánková, v. r.
predsedníčka odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Hmelevá

